

SOSEDNJI
ŽUPANIJI
POMAGATA
ROJAKOM

str. 3

LÜBEZEN
DO
ŽIVALI

str. 5

Porabje

ČASOPIS ZVEZE SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 25. februarja 1993 • Leto III, št. 4

VEČER S PORABSKIMI SLOVENCMI

V SOBOTO V SÓBOTI KAK ČE BI NEDELA BILA

Gda sam ešče trnok mali pojbiček biu na Gorenjom Siniki na začetki 60-ij lejt, so me gnauk Žnindarin oča nutri nagačali, naj dem z njimi krave pasti na Gubiča. Malo sam se bojo, ka sam znau, ka je tau trnok daleč od naše iže, tam pri Srebrnom bregi, nin spoj paulek grajnec. Tam nin, gde vsefele sodacke odijo s piškšami pa pisami, pri kasarnaj je kusti drog prejk po poštij, pa tisti Vaugri naponi gorstavljajo vsakšoga. Nikše (rdeže) pravice prosijo, pa spitavajo, kam demo, gda nazaj pridemo...

Zdaj tak tanazaj ponim, ka sva nin nutri v lasej pasla: na srejdik nikša paša, skauz kaulivrat pa lejs. Prejk lesa pa je veliko kričanje bilau. Z drugi kraj lesa pa so se nekaki z labdov špilali. Oča so pravili, ka je tam prej Martinje, Jugoslavija, ka več prej nej vogrski rosag. Pa tam ta prej Baug vari titi! Tau se je meni trnok špajnsno vidlo, vejpa tisti tam prejk so se ranč tak drli, kak gda so naši podje za kruglov, labdov lejtali. Kak pa te tau, ka je tam prej nikši "lücki" rosag? Lücki? Vejpa ranč tak slovenski gučijo, kak mi.

Čejlo delo se mi je trnok mistično vidalo. Zato pa sam si zbrodo enoga, pa sam začno taprejk po gorenjesinčarsko kričati, ka "Hej, strici, ka delate? Kak tau, ka vas ne vidim,

SENIČKI PLESCI NA ODRU

liki samo čujem? Kak tau, ka mi ranč tak gučimo, kak vi, pa vi ste prej don v drugi državi doma, za tau čno gauščo?..." Za enmalo sta čemerasto priletela dva sodaka s piškšami pa pisom, pa sta strašno kričala z menov, naj tak cofart gorenjam s tem, ka ovak me táodpelajo... Strašno sam se zbojo, pa sam tau bodjazen duga duga lejta v sebi noso.

Zdaj se pa te eto soboto pelam paulek Gubiča, prejk poštuje več negatis-toga kustoga ploka, kasarna prazna, kak če bi ranč nej na Vogrskom odo, liki nin na Mejseci ali na drugom svejti. Nin žive diše nega. Pri mejnom

prehodi Gornji Senik - Martinje vogrski carinik (vámos) pravi vogrskomi sodaki, ka ne odi nej vó s svoje karlupe, nej tarbej pasporte gledati, ka tau ti poštano listvo odi. Pa ov ga je baugo. Na slovenski strani pa se rampe (sorompó) sami od seba odpérjajo pa nam audaleč en možak v uniformi samo salotejra...

Leko, ka mi je samo zdaj zaistino mino tisti strá, šteroga sam 35 lejt v sebi noso? Tau mi je v Martinji nin ranč tam na pamet prišlo, gde so se vendrak Martinčarge tistoga ipa brsali. Če rejsan je že spoj kmica bila pri tistom lasej, spoj veselo sam se pelo prauti Murški Soboti.

Autona posvejtke so fanj svejtili v kmici, niškenej prihajo prauti, zato sam vužgo reflektore. V mojom srcej pa so se nikši drugi reflektorge vužgali, šteri so me segrejavali. Nika sam se nej bojo več v tistaj kméčnaj lesaj...

Gda sam prišo v lejpo, veliko, svejto kulturno dvorano na sobočkom gradí, je tam že vse tak bilau, kak gda včelini roji med nosijo v kaptare. Korpič Lacina pa njegovo bando so gordjemali televiziji (njini reflektorji so eške bole svejtili, kak moji). Gor pa doj po stubaj so nikši mali čni vrazgé lejtali. Že sam se malo zbojo, ka je ger konec mojim senjam, pa sam se

gorpribudo v martinskom črnóm lesej, depa te sam zvodo, ka so tau naši porabski betlehemeške, šteri so tak lepau špilali na odri (színpadon). Sveta Marija, kakša lejpa, velka dvorana! Samo naj ger ne ostane takša prazna! Ger niške ne pride! Vej je pa sobočki grad tak daleč od centra. Te so pa za enmalo vse zvonejšnje vrata mogli goroperati, ka je nej bilau mesta. Pa ne vej, če so že našim porabskim kulturnim skupinam gdasvejta gdekoli že tak ploskali, kak eto soboto: betlehemešam, Veri Gašpar, Lacini Domjani, sinčarskomi pa števanovskomi pevskomi zbori, lutkarom, Korpičovi bandi, števanovskim mlajšjom, sinčarskim plescom pa tak tadale. Ge gvušno, ka sam jih eške tak rad nej biu, kak zdaj tam v Soboti. Če bi me nej sram bilau, bi Vam vovodavo, ka mi je pri srcej skor tak bilau, kak kakša katarza...

Leko zato, ka sam zdaj - gda so na konci naše skupine nej steli doj z odra püstiti - zaistino gorprišo, ka so Žnindarin oča nej istino meli, gda so pravili, ka je tam pri Gubiči, za tistim črnim lesom že en drugi, lücki rosag?... Leko, ka so naši, zveškoga mladi slovenski kulturniki to tau čutili?

Sobočanci, staukrat Vam Baug platí!

Francek Mukič

MILAN KUČAN IN LOJZE PETERLE Z ZAMEJSKIMI SLOVENCMI

SLOVENIJA BO PONUDILA NEKATERE MODELE ZA REŠEVANJE MANJŠINSKE PROBLEMATIKE

"To naše srečanje naj bi bilo nadaljevanje že tradicionalnih novoletnih srečanj med slovenskimi oblastmi in predstavniki Slovencev, ki živijo za našimi mejami. Mislim, da je mogoče danes reči, da je srečanje uspešno prestalo preizkušnjo časa in da je dobilo mesto v intenzivnih stikih med matično državo in manjšinami. Čeprav je srečanje letos pomaknjeno že daleč, skorajda v vigredni čas, je vendar novo leto še dovolj mlado, da vam zaželim vso srečo!" je pozdravil predstavnik Slovencev iz Avstrije, Italije in Madžarske predsednik Slovenije Milan Kučan na srečanju, ki sta ga skupaj z zunanjim ministrom Lojzetom Peterletom pripravila v Ljubljani.

Predsednik Slovenije je govoril tudi o drugih nalogah, ki jih ima matična država do svojih manjšin, za katere meni, da morajo postati in biti subjekti, brez katerih se ni mogoče odločati, seveda o njihovih važnih vprašanjih. Za vzornega je ocenil sporazum o zaščiti manjšin, ki sta ga lani podpisali Madžarska in Slovenija, medtem ko je dejal, da so dogovori o podobnem dvostranskem sporazumu med Avstrijo in Slovenijo zastali. V veljavi pa mora ostati, je bilo slišati kasneje, avstrijska državna pogodba, ker je njen sedmi člen sestavni del avstrijske ustave. Najbolj pereči so odnosi z Italijo (po pogovoru v Ljubljani sta se pogovarjala zunanja ministra Slovenije in Italije Lojze Peterle in Emilio Colombo, op. pisca), kjer Slovenija ne pristaja na revizijo,

kvečjemu na nadgradnjo Osimskih sporazumov.

Zunanji minister Lojze Peterle je predstavil temeljna načela slovenske zunanje politike, v kateri je posebej poudarjena vloga sodelovanja s sosednjimi državami. Po Peterletovi oceni manjšine, Slovenci v zamejstvu, čutijo novo, njim naklonjeno ozračje v Evropi. "Na srečanjih s politiki in diplomati opažam, da se manjšinska problematika izostruje, dobiva še naprej na pomenu. Čedalje več je konferenc na to temo. Mislim, da je razlog za ta dogajanja v tem, ker je ta tema aktualna zlasti v novih državah vzhodne Evrope. Slovenija želi tu imeti aktivno vlogo, zato mislimo ponuditi modele, za katere smo prepričani, da bodo dobro uspeli, in bi jih lahko še kdo uporabil. Mi tudi mislimo, da je šla Slovenija s svojo zaščitno zakonodajo čez standarde, ki jih je doslej postavila Evropa," je poudaril slovenski zunanji minister.

Lojze Peterle je odgovoril tudi na vprašanje, ki se je pojavilo v zamejstvu, in sicer kako bo odslej, ko v vladi ni več ministra za Slovence po svetu in manjšine. "V okviru zunanjega ministrstva bo državni sekretar (kdo, natančno, do tega trenutka, ko to pišemo, še ni znano, op. pisca), ki bo imel podoben delokrog, kot ga je imel doslej minister za Slovence po svetu. Ob državnem sekretarju se bo razvil oddelek, ki bo strokovno skrbel za ta vprašanja, in za katerega sem prepričan, da bo v tesnih stikih z vami. Verjetno

se bo ob sekretarju ali ministrstvu oblikoval tudi nekakšen svet, v katerega bomo povabili marsikoga izmed vas."

Tako predsednik države kakor njen zunanji minister sta manjšinam zagotovila vso načelno in tudi konkretno pomoč.

Sicer pa so predstavniki posameznih manjšin razgrnili svoje aktualne probleme. Tako so nekateri iz avstrijske Koroške poudarili, da jih pesti neenostnost, zato se pogovarjajo in dogovarjajo za skupne nastope, tako do zvezne vlade na Dunaju kakor do matične države in v širšem manjšinskem prostoru. Slovenci v Italiji si prizadevajo za sprejem globalnega zaščitnega zakona. Pripravili bodo novi predlog, s katerim računajo, da bodo imeli več sreče kakor z dosedanjim. So proti spreminjanju temeljnih načel Osimskih sporazumov.

Razmere v Porabju je predstavil predsednik Zveze Slovencev Jože Hirnök. Poleg uspehov na kulturnem področju je posebej opozoril na pereče naraščanje brezposelnosti, na vse težje gospodarske razmere torej. Izrazil je upanje, da bo madžarski parlament nemara letos le sprejel manjšinski zakon, s katerim bodo urejene nekatere najpomembnejše manjšinske pravice.

Tudi letošnje srečanje je imelo "lepotno" napako, na njem ni bilo predstavnikov Slovencev iz avstrijske Štajerske.

NEPOZABNO KULTURNO DOŽIVETJE

Čudovit sobotni večer ob koncu praznovanja slovenskega kulturnega praznika in na predvečer Valentinovega so nam pripravili prizadevni organizatorji Zveza Slovencev na Madžarskem in Zveza kulturnih organizacij občine Murska Sobota v gledališki dvorani soboškega gradu. Na povabilo soboške občine so kulturne skupine in društva iz Porabja predstavile svojo kulturno ustvarjalnost gledalcem in obiskovalcem iz Murske Sobotice ter okolice. V zanimivem, pestrem in bogatem nastopu pod skupnim naslovom "Sprtoletje bliži ide" so sodelovale vse pomembnejše kulturne skupine: mešani pevski zbor Avgust Pavel z Gornjega Senika, lutkarji in folklorna skupina z Gornjega Senika, ženski oktet in recitatorji iz Stevanovec ter narodnozabavni ansambel Lacijsa Korpiča s pevkami.

SENIČKI PLESCI NA ODRU

V nabit polni dvorani, saj je zmanjkalo prostora za vse, ki so si nastop naših rojakov iz Madžarske želeli ogledati, smo obiskovalci prireditve resnično imeli kaj videti. Bil je čudovit sobotni večer, vsi nastopajoči so se potrudili, dihali in zaživeli z občinstvom v dvorani, ploskanje uspešnemu nastopu je bilo izraz resničnega veselja in zadovoljstva ob kulturnem užitku, ki so nam ga ta večer nudili naši rojaki iz zamejstva. Tako topllega sprejema že dolgo ni bila deležna kakšna kulturna skupina v Murski Soboti. Mnogi smo predstavo spremljali s solznimi očmi. Upam, da ste nekaj tega zadovoljstva, prisrčnosti in topline čutili tudi vsi nastopajoči na odru.

V veselje vsem nastopajočim sporočam, da je v teh dneh še vedno veliko pozitivnih komentarjev in Vaš nastop odmeva v obmejni pokrajini ob Muri kot nepozabno kulturno doživetje. Očitno ste opravili pomembno kulturno in narodnostno poslanstvo; tudi za sicer redke posameznike iz tega dela Slovenije, ki so tu in tam še razmišljali, ali so se v obmejnih krajih Madžarske še ohranili Slovenci, ali se tam govori slovenski jezik. Na prireditvi v soboškem gradu (kjer smo si imeli možnost ogledati tudi priložnostno razstavo fotografij, časopis Porabje in nekaj knjig iz založniške dejavnosti zadnjih let) smo dokončno spoznali, da slovenska beseda onkraj meje ni izumrla, da slovenstvo med rojaki v porabskih naseljih živi in se ohranja, da gre za bogato in kvalitetno kulturno življenje naše narodne skupnosti na Madžarskem. Lepa melodičnost porabskega narečja je na odru nam, prekmurskim obiskovalcem, zvenela tako lepo, znano in domače! Vse toliko bolj, ker smo kot pripadniki istega naroda, jezika in kulture, pa tudi kot neposredni sosedje ob slovensko-madžarski meji vse bolj tesno med sabo povezani - pa tudi zato, ker se Vas je na odru zvrstilo okrog 90 nastopajočih (torej imate kaj pokazati).

Zagotavljam Vam, da nas je veliko, ki nas je Vaš nastop in srečanje z Vami dodatno obogatilo. Zato se vsem, ki ste organizirali to prireditev, predvsem pa nastopajočim iz Porabja, iz srca zahvaljujem za nepozabni, prelep kulturni večer.

eR

Geza Bačić

SOSEDNJI ŽUPANIJI POMAGATA ROJAKOM

Zalska in Železna županija že vrsto let pomagata svojim rojakom, ki živijo v Sloveniji. Predvsem gre za pomoč na izobraževalnem in kulturnem področju. Potem, ko so pred leti podpisovali še ločene sporazume (Železna županija in Madžari v soboški občini, Zalska pa s tistimi, ki živijo v lendavski), pa od ustanovitve Pomurske madžarske samoupravne narodnostne skupnosti to počnejo skupaj. In tako so pred dnevi v Sombotelu predsednika železnožupanijske in zalske skupščine dr. Gyula Pustzai in dr. Dénes Pálfi ter predsednica narodnostne skupnosti Mária Pozsonc podpisali sporazum o sodelovanju za leto 1993.

Kaj vse je zapisano v sporazumu? Med drugim

to, da gre za nadaljevanje tistega, kar je bilo opravljeno že v prejšnjih letih in da se obe županiji zavedata, da s to pomočjo pomagata pri ohranitvi identitete prekmurskih Madžarov. Največ pomoči, bo na področju šolstva in kulture. Tako bodo vrtci in šole dobili iz Madžarske nekatere učne pripomočke, knjige, strokovno literaturo in še kaj. Osnovnošolci se bodo lahko odpravili na različne taborne na Madžarskem, učitelji in vzgojitelji pa na strokovno izobraževanje.

Kulturne skupine bodo še naprej dobivale pomoč mentorjev iz Madžarske, prihajale bodo različne kulturne skupine, od lutkarjev do gledališč, pripravili bodo filmske dneve... Pomoč bodo

dobile tudi knjižnice, sodelovali bodo muzeji, manjšinski umetniki bodo lahko razstavljali na Madžarskem. Železna županija bo pomagala pri izdaji dveh številok Muratája, zalska pa pri izdaji Naptára.

Vsi udeleženci podpisovanja sporazuma so izrazili upanje, da se bo sodelovanje v prihodnje še okrepilo. Predsednica narodnostne skupnosti Mária Pozsonc se je zahvalila predstavnikom obeh sosednjih županij za pomoč, saj le-ta omogoča, da se lažje ohranja materin jezik in kultura.

Podpisa pogodbe se je udeležil tudi slovenski veleposlanik na Madžarskem Ferenc Hajós.

Silva Eöry

RAZSTAVA MUZEJA AVGUSTA PAVLA NA PTUJU PORABSKE MASKE

Muzej Avgusta Pavla v Monostru in Zveza Slovencev na Madžarskem sta ob pustu 1992 razpisala natečaj za izvirne maske. Prijavile so se osnovne šole in slovenski Klub mladih z Gornjega Senika. Z materialno podporo Slovenske zveze je

muzejem je nastala razstava Porabske maske, ki so jo otvorili 11. februarja na ptujskem gradu. Otvoritev se je udeležilo približno dvajset ljudi iz Porabja, med njimi tudi ravnatelj Muzeja Savaria oz. tisti učenci in mladi, ki so se lani ob pustu našemili. Mali

Klara Fodor. Učenci so poželi prav lep uspeh.

Prijetno smo bili presenečeni, da ne rečem ganjeni, ko smo zagledali samo razstavo. Ob samih maskah smo zagledali fotografije, na katerih smo lahko našli samega sebe ali naše znance, prijatelje.

Porabski "zvač" je simbolično vabil na ogled razstave, kjer smo srečali "Fašenka" in "Lenko", "Miklauše", "Licije", "Betlehemeše" in "Trejkrale".

Razstavo sta otvorila ravnatelj obeh muzejev, navzoče je pozdravil ptujski župan. Avtorica razstave, Marija Kozar-Mukič, je podala kratko strokovno razlago obiskovalcem, ki so se zbrali v zelo lepem številu.

Naši gostitelji so poskrbeli za to, da se ne bi vračali v Porabje brez lepih doživetij, saj so nam pred otvoritvijo razkazali lepo zgodovinsko mesto. Ogedali smo si tudi stalne muzejske razstave.

Kot smo zvedeli na otvoritvi, bo ptujski muzej "gostoval" s svojo razstavo v Sombotelu še v tem letu. Z veseljem pričakujemo ponovno srečanje.

-IB-

"FAŠENSKI" KOTIČEK NA RAZSTAVI
Foto: Anikó Székely

zbrano gradivo strokovno obdelala Marija Kozar-Mukič, kustosinja Muzeja Savaria v Sombotelu.

Kot rezultat natečaja in sodelovanja med sombotelskim in ptujskim

"delegaciji" se je pridružil tudi Vilmoš Casar, Magašin stric, ki je veliko pomagal mladim pri izdelavi mask.

Božično koledovanje so ob otvoritvi predstavili učenci seniške šole. Skupino vodi

ALI TAK ALI OVAK

Vsakšno ljudstvo ma svoje modre (čedne) misli ali kak tomi nači pravimo, ljudske pregovore. In če pravim, ka ma te pregovore vsakšno ljudstvo, s tem mislim na nas Slovence to, steri smo pri tom rejsan nej siromaki. Tej pregovorov gej vse puno. Takšnih, ka te ravnajo, kašen mora človek biti, takšnih, ka ti pravijo, kakšen človek ne sme biti, takšnih, ka ti pravijo, ka je dobro pa ka slabo, takšnih, ka te poučijo, pa takšnih to, ka jih niške ne razmej. Problem pri pregoraj je ranč v tom, ka se uni dajo razmejti ali tak ali ovak. Če pa se človek ške kcuj malo nouri dela, te pa je tak več nej nika na pravom mesti.

Prvi, na steroga sam se spoumno, je pregovor SPOMIN JE ČLOVEKOV NAJBOUKŠI PRIJATEL. Kak prvo se tou bije s tistim, ka je tč najbukšij prijatel pes. Če bi pa pitali človeka, steri je včera pozabo na ženin rojstni den pa ga obenom vgrizno pes, steri je najbukšij človekov prijatel, ne vem, kak bi vas pogledno. Mogouče bo vaš vgrizno pa pravo, ka je ČLOVEK SEBI NAJBOUKŠI PRIJATEL.

STO DRUGOMI JAMO KOPA, SAM V NJOU SPADNE, pravi naše ljudstvo. Tou je vsem razumlivo, ka če stoj drugomi slabo želej, te se njemi tou slabo to napravi. Dapa, tou se da nači to razložiti, pa nej je mujs, ka je tak prav. Te bi človek, ka na cintori za mrtve grabe kopa, v vsakšo prej mujs mogo spadnoti, prle kak bi mrtvoga notri dali, če bi škeli, ka se pregovor točno tak, kak je napisani, to razmej. Vej se tu pa tam tou rejsan dogodi, ka kašen grobar v grabo spadne. Dapa tou nej zavolo pregovora, tou je bola zavolo tistoga glaža, ka ga nosi v žepki.

V tej cajtaj, novi cajtaj, gda mam nekšno demokracijo, je jako na vrednosti doubu tč pregovor: ČE ŠKEJŠ KOGA SPOZNATI, DAJ NJEMI OBLAST (HATALMAT). No, ge mam ednoga takšoga pajdaša, ka je tak tam prouti vriji začo iti po toj političnoj pouti. Eto sam ga po dugom cajti srečo pa ga, kak se tomi sika, prav lepou pozdravo. On pa nika, kak če bi me prvič vido. Pa tou zdaj, ka je še nej nekšij velki političar. Gda de inouk velki, de pa tak samo ške sebe pozno. Tak bi ge tomi pregovori kcuj dao ške ednoga: ČE NEŠKEŠ VEČ NIKOGA POZNATI, IDI NA OBLAST. Menje poznani, dapa meni najlubšij pregovor je: ČE BI TRBELO VSAKŠO REJČ PLAČATI, TE BI LIDJE DOSTA MENJE GUČALI. Naj mi ženske oprostijo, dapa poznato je, ka ste, moje dame, prav vi tiste, stere ste po gučanji najbole poznane. Pa gda moram doma mojo drago taščo poslušati, te mi ne ostane drigoga, ka njoj včasi tou lepo modrost povem, pa te mam pa en lejpi cajt mer.

MIKI

Spremljajte televizijsko oddajo

SLOVENSKI UTRINKI

vsako drugo soboto ob 11.10 na 2.

programu madžarske televizije.

Naslednja oddaja bo 27. februarja

OD SLOVENIJE...

Meseca februarja proslavljam v Sloveniji kulturni praznik, zato se je v zadnjih dneh zvrstilo veliko prireditvev, osrednja proslava s podelitvijo nagrad pa je bila v ljubljanskem Cankarjevem domu.

Sicer pa je mesec februar tudi mesec viroz in gripe. Mrazenje, vročine, glavobol, bolečine v mišicah... Vse to je mnoge popeljalo v posteljo. Sicer pa pravijo tisti, ki se spoznajo na bolezen: Če obiščeš zdravnika traja sedem dni, če ne, pa en teden. In kot pravijo dobro obveščeni viri, je podobna bolezen v posteljo položila tudi predsednika slovenske vlade dr. Janeza Drnovška.

Milena Zupancič in Drago Jančar

sta dobitnika letošnjih Prešernovih nagrad, najvišjih slovenskih priznanj v umetnosti, ki so jih na predvečer 8. februarja, slovenskega kulturnega praznika, podelili v ljubljanskem Cankarjevem domu. Nagrade Prešernovega sklada pa so prejeli: pisatelja Evald Flisar in Zorko Simčič, režiser Janez Pipan, slikar Andraž Šalamun, oblikovalec Edi Berko in glasbenik Peter Ugrin.

Izredni kongres SNS

Po volitvah postaja v Sloveniji vedno bolj zanimivo. Tako so se začele povezovati nekatere stranke na levi pa tudi na desnici. Tako se govori, naj bi se Narodni demokrati, ki niso prišli v parlament, povezali s Slovenskimi krščanskimi demokrati. Več levo usmerjenih strank pa naj bi kmalu ustanovilo stranko z delovnim naslovom Združena socialdemokracija Slovenije. Njihov kongres naj bi bil marca.

Pred dnevi pa smo že doživeli en kongres, in sicer izrednega. Slovenska nacionalna stranka, ki se je zelo dobro odrezala na volitvah, je pripravila izredni kongres. Na njem je 82 predstavnikov dvaintridesetih območnih odborov stranke izglasovalo nezaupnico predsedniku Zmagu Jelinčiču in na njegovo mesto začasno, do sklica rednega kongresa, izvolilo Marjana Staniča. Zmagu Jelinčič, ki ima v teh dneh veliko dela s sodišči, pa je že povedal, da se ne bo sprijaznil z odvzemom predsedniškega mesta v stranki, katere soustanovitelj je.

MI SLOVENCİ, MI SE NE PODAMO... (4)

ČANGO TANGO VEND-E KEND?

Tau so reči vendrak najbole arhaičnoga, staroga madžarskoga dialekta (nyelvjárás), šteroga gučijo takzvani Čangonge (csángók). Buma fejest tarbe táposlušati, če človek, šteri samo madžarski knjižni gezik zna, ške tau razmeti. Vala Bougi zavolè dobro znam vogrski, depa don več rejči ne razmim v tom kratkom besedili (leántomi, hul, eliç, pacil, hiç, miik, mitite, içiü...). O čudnaj gramatičnaj oblikaj pa ranč ne gučimo.

Pa don, če bi stoj tak pravo, ka je tau nej vogrška, ali madžarska rejč, tisti je buma nej par çajti.

Čangonge so nikanej drugoga, liki Vaugri v Moldvi na Romanskem. Ime "csángó" je za te Madžare ranč takša cona, kak je za nas Slovence, Slovence, Slovence kauli Varaša (Monoštra) cona ime Vendi. (Naš slovenski gezik té rejči ranč ne pozna.) Interesantno je, ka Čangonge sami sebi to ne pravijo, ka so uni Čangonge, liki je najbolje tak zovèjo tisti Sekelji (székelyek) - druga sku-

"... Ezek ulyan leántomi ícnekek. Mikor lyányecska vótam, hogy ez ícneket meghalltam, ièn meg es tanultam. Lyánykoromban miçg miik es kezdtünk ki ícneket. Ki hul eliç járt? Mit pacilt? Kivel beszélgetett? Mit csánt? Ièn örömet vagyak elmondjam kednek mind, emit tudok, de nem jönnek eszembe. Ièn szüvesen, hiç eszembe jut lesz. E kurtecskát es elmondom, ha van kinek, de ièn inkább e hesszúikat szeretem. Mitöte megviciültem, miçg sokat el es felejtettem. Hiç içiü vóutam, miçg többeket tudtam..."

(Új guzsalynam mellett, Kriterion Könyvkiadó Bukarest 1973)

pina Madžarov na Romanskem -, šteri so bluzi nji doma. Istina pa je, ka geste ena tretja grupa - Čangonge iz Déve -, šteri ne čitijo tak, ka bi se njim s tem conali.

Pri nas to gestejo, šteri tak pravijo, ka je rejč Vend nej cona. Če nekak rejsan tak čiti, do toga má pravico. Ranč tak, kak povejmo tisti, šteroga v obraz plücnèjo, un pa si dojzbrise, pa pravi, ka se je njikanej lagvoga zgodilo. Človek se leko dostima vse cuj vzeme. Nam so Vaugri to tak dugo gučali, ka smo Vendi, ka zdaj naslejdnje eške mi to skor damo valati. Čangonam so to tak dugo gučali, ka

Čangonge, ka je zdaj že v njinoj matični domovini, na Madžarskem to tak zovèjo. (Gvišno poznate vic, gda se glavati sin tauži svoji materi, ka se ma drugi mlajši "glavaç" conajo. Te ga pa mati trausti, ka kaj bi pa emo ti velko glavo!... No, zdaj pa leti brz, pa prinesi v svoji avbi pet kil krumplinov!...)

Kak pravim, štokoli má pravico o sebi gučati, ka je povejmo tauvan, langaš, ciganj, tupaš, hiidi d ptt. Ranč tak má pravico o sebi govoriti, ka je Vend. Niške pa nema pravico tau trditi, ka je naš guç v Porabji (od Gorenjoga Sinika do Andovec) nej slovenski. Zato, ka je tau laž. Če je

nam, nesrečnikom, gnauk tak bilau dano od Boga, ka nas je slovenska mati poraudila. Ne pozabimo, ka s takšim partepanim guçom - simbolično - na svojo mater tö plückamo. Enim se tau tö nika ne štej? Baugdragi so takši že gdasvejta čüli slovenski pregovor, ka: što materin gezik zaniçuje, tüdi matere ne poštuje?

Fejest čüidno je tau mejšanje tistoga materiala, šteri tak fejest vonja. Na žalost, dostakrat si ranč sami dobro gor ne pribrodimo, kakšo kašo edni mejšajo.

Če bi radi sami sebe kontrolirali, probajte enpar vašim vogrskim znancom ali prijatelom tak praviti, ka so Čangonge, Sekelji, Paloci, Vojvodčani nej Madžari, liki Čangonge, Sekelji, Paloci, Vojvodčani...

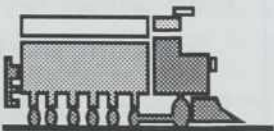
Gda te té originalne misli á la Vendi-smo-nej-Slovinci dojdavali, zato ne stojte sploj bluzi tistim Madžarom, šterim te tau trdili, ka ovak ger zvejte, kak se pleše vräjzi ples - Čango tango.

Francek Mukič

KAJ MISLITE?

O ŽELEZNICI

Že lani je leko čüjo človek tü pa tam, ka nad Gorenji Senik do vlekli tisto železnico, stera de prejk v Slovenijo pelala. Nej na doudja so že novine tü pisale od tauga. Vejmo že, ka se prejdjni pogovarjajo, kak bi bilau najbaukše, dapa ka si misli lüstvo, steri tam živijo.

Jožef Zrim z Dolenjoga Senika:

"Tak mislim, ka najprvin bi ta tarbelo prajti ludañ, ka od koga je guç. Ge se tü tak kak drugi, zato ka nika stalno ne vejn o tej železnici. Ne vejmo, ka gde do železnico vlekli, dapa eške tisto tü nej, če tau samo za bremam baude ali de se lüstvo tü leko vozilo. Meja de ves od tauga aska ali nej? Zato ka če tü baude železnica, te nej samo zamlè pridejo na niku, litji iže tü. Pa te eške ranč smo nej gučali od tauga, ka tü te že več tjoča bi nej bila. Če na te vprašanje, ka se tü tapravo, bi vedli odgovor, te bi že latješe bilau kaj prajti od tauga. Dapa zato tak mislim, ka lüstvo se nede veselilo, če bau železnica."

Alajoš Hanžek z Gorenjoga Senika:

"Ge tak mislim, ka nam ta železnica ne falli. Prviç zato, ka bi se ves na dva tala vrezala. Če de se tü redla železnica, te dosta ramov de tarbelo razmetati. Nad temi gestejo takši, steri zdaj nej davnik so se zidali. Drugiç pa zato, ka ves od tauga nika aska nede mejla. Če jak drugo bi bilau, če bi železnico zvün vesi pelali pa nej skozi vesi. Te mir, ka zdaj mamo, več nikdar bi nej meli. Kak se ge slišo, stau mejtar šurko mesto tarbej železnici. Če poglednamo, leko vidimo tisto tü, ka najbaukše zamlè spadnajo nutra pri nas v te stau mejtar. Ge tak mislim, ka je lüstvo navekše prauto železnici."

Jožef Labric z Gorenjoga Senika:

"Tau bi nam težko bilau. Tü, kak de železnica išla, dosta zamlè pride na nikoj. Mi, steri z zamlè živemo, ka mo delali brezi zemlè? Tam smo vse zato parpauvali, ka divjačina tam nej napravila takši velki kvar. Tak mislim, ka najbaukše bi bilau, če bi vse tak njali, kak je. Nej trbej nam tü tau železnico."

Kak šagau majo prajti, živali so najbaukši padaši človeka. Če je dobro držimo pa je radi mamo, te se nej tarbej bujati od tistoga, ka bi nas tanjali, kak tau par človeški padašaj se večkrat zgudi.

Pravijo, ka živali nejmajo pamat pa ne vejo si brodirati. Prvin si je listvo tak mislilo, dapa zdaj so gora prišli že, ka tau nej istino. Več pamati majo, kak bi si mi mislili. Dostokrat leko vidi, ka so živali samo čonta pa kauža. Če bi tau človek bijo, že davnek bi tam njau gazdo. Nej kak živali, oni vódržijo par gazdi, če je dober ali lagvi. Dapa na srečo je listvo navekša tašo, da vejo, če živali vdarijo, tisto njé ranč tak boli kak nas. Pa vejo, ka dobro jim spadna, če je radi mamo, ranč tak kak človeka.

Zetjina Ilunka v Anduvca živé. Od šestdasettretjoga leta je sama, zato ka te ji je mauž mrau. Ona je navekša furt sama bila. Dvej lejt stara je bila, gda ji je mati mrla. Oča se je znauva oženo pa kak tau največkrat je šagau melo biti, ona slóžiti mogla titi. Dvadvajset lejt stara bila, gda se je oženila. Dosta so trpali pa delali dučas so edan mali ram vtjiup vedli sprajti. Gda bi jim malo baukše šlau, te je mauž mrau pa je znauva sama ostala.

Kak je bilau po tistim? pitam Ilunko.

"Težko, spoj težko. Cejlak sama sam ostala, zato ka sva mlajša nej mejla. Bilau, ka sam vpaunauči kosila, zato ka sam zazranka že s sanauv mogla delati. Več listva mi je prajlo, aj krave odam pa te nede se mi tarbelo tadala mantrati. Kak bi leko odala krave. Če bi tau naprajla, te

bi že od glada mrla. Zato, ka s kravi sam si malo pejnaza slóžila. Od drugoga kraja pa če bi je odala, te že rejsan bi sama ostala. Etak, ka sam mejla krave, nikdar sam nej sama bila. Gda sam je polagala, furt sam parpuvejda z njimi. Istino, ka nika nej so vedle prajti, dapa zato vidla sam, ka razmejo, ka njim gučim. Vudnč, gda se sama poznam (počutim), te večkrat notra dem v štalo parpuvejdat z njimi pa malo pogladit je. One so mena furt tak bile kak držina. Če stero kravo sam mogla dola dati, ka stara bila ali betežna, takšo velko žalost sam mejla, ka sam več mejsacov djaukala. Dosta tarbelo delati za nje, dapa tak mislim, ka zato mam štje dobro zdravdje, ka sam v cejlo živlejnji krepko delala.

Dostokrat so se smajali z mena, ka baukše držim krave pa psa kak enga človeka. Na tau samo tau vejm prajti, če bi oni tak dougo bili sami, pa nej bi meli nikoga, leko ka oni bi se ranč tak veselili živalim, kak dja. Tau listvo ne vej tisto, če živali dobro držimo pa je radi mamo, te oni tau poduploma nazaj zasližijo."

Če z Otkauvca proto Mariaufjaluna demo, v slejndno rama par puštiji živé Štojina Juliška. Kak babica (bábaasszony) je delala, dučas je nej v penzijo ušla.

Zato sam je gorapoisko, aj mi od tauga malo parpuvejda, kak je tau bilau prvín. Kak se notrastaupo v tjojnjo, dva psa skaučita naprej. Edan veltji pa edan mali. Dola si sedamo pa začnamo parpuvejdati. Tecajt psauvdja kaulak nje odijo pa se mujsajo. Vidi se na nji, ka radi majo vertinjo. Ranč smo nej vpmat zeli, ka že od pisauv parpuvejdamo. S taši vaseldjom so gunčali od nji, ka nej se je sto staviti. Zdaj se si pa tak mislo, če že tak od živali pišem, te tau tū dola spišem, ka so mi oni najprvin parpuvejdati. Drugo pa vej dargauč.

LÜBEZEN DO ŽIVALI

"Že dvejt lejt odim za tisti psaum, stero ga so mi vkradnili," začna parpuvejdati Juliška. "Poznam tisto

toga človeka, steri je vkradno psa, pa dojn nej sam ga daubila nazaj. Sploj čedan pes je bijo pa zavule dradji tū. Že te je petdesetdžezero forintov košto. Nej samo za pejnaza volo sam ga iskala. Vsakši vej v vesi, ka dja spoj rada mam pse. Sploj ga šanalivam, dapa nej samo mojga, litji tista dridja tū, stero so tisti cajt zaprajli. Istino, ka živali so, dapa zato tau, ka so delali z njimi, dojn bi nej bilau slubaudno dopistiti. Tauma je že dvejt lejt, ka edan za drudjim so minjavali psauvdja. Vsakši tau mislo, ka djagar je tastrej-

lo. Dja vejn, ka tau nej istino. Ta so je zustrejlati pa so je udjójili. Kaužo so pa drago odali na Taljansko.

Tau je pravica.

Mi smo pse furt dobro držali. Rada mam vsakšoga psa, steri je nej naš, tistoga tū. Šanalivam tiste pse, steri so brezi gazde. Té pes - kažajo na menšoga - tauga sam z Varaša parnesla, zato ka nej emo gazdo. Domau sam ga prinesla pa zdaj je tój, pri nas. Dobro mesto ma tój. Najrajša bi vsakšoga psa domau prinesla, steri so brezi gazde. Dja samo tau vejn prajti, če stoj ne vej poštiivati pa tak držati enga psa kak tarbej, te je najbaukša, če ranč ga nejma." -K.H.-

... DO MADŽARŠKE

IZŠEL JE MADŽARŠKO - SLOVENSKI FRAZEOLOŠKI SLOVAR

Pred kratkim je izšel madžarsko-slovenski frazeološki slovar, ki ga je uredil Francek Mukič. Izdala ga je Zveza Slovencev na Madžarskem, tiskala pa tiskarna SZIG-NATRA v Sombotelu.

Slovar vsebuje približno 22 tisoč frazeoloških enot, tako napr. prehodne glagolske zveze, ki se po svojih sklonih v dveh jezikih razlikujejo, predvniške besede in samostalniške besede.

V slovarju najdemo stalne besedne zveze, najpogostejše jezikovne klišeje, reke in rekla ter pregovore. Slovar, ki bo v pomoč tako Slovincem na Madžarskem kot Madžarom v Sloveniji, je izšel v 2000-ih izvodih.

NOVI MINISTRI V MADŽARŠKI VLADI

Na začetku februarja je predsednik madžarske vlade razrešil štiri ministre, peti, finančni minister, ko je videl, da ga čaka podobna usoda, je sam podal odstop. Do spremembe je prišlo na čelu naslednjih ministrstev: ministrstva za finance, za kmetijstvo, za prosveto in šolstvo, za promet in zveze ter ministrstva za okolje in prostor.

SMRT ENAJSTIH OTROK

12. februarja je v prometu nesreči izgubilo življenje 11 otrok, ko je šolski avtobus trčil s potniškim vlakom. Za vzrok nesreče so ustrezni organi navedli, da ni delal semafor ob železniški progi, kajti ukradli so akumulator. Življenje je izgubil tudi voznik avtobusa.

NE POTUJTE DALEČ, TUDI PRI NAS LAHKO KUPITE VSE

Kmetijska zadruga odpira trgovino z blagom AGROKER-ja na Dolnjem Seniku.

Ponujamo:

- umetna gnojila
  - klinaste jermene
  - gume za kmetijsko mehanizacijo
  - akumulatorje
  - rezervne dele
  - in drugo tehnično blago
- Kmalu bomo prodajali tudi rezervne dele za motorne žage.

Vse blago prodajamo po enaki ceni kot AGROKER.

Naročeno dobavimo v najkrajšem možnem roku.

Informacije dobite po telefonu (94/80-196) ali pri Ferencu Pavliču in Laslu Talaberju na Dolnjem Seniku (Glavna ulica 45.)

NE UTAZZON EL, NÁLUNK IS MEGVEHETI

A Vendvidék Mg. Szakszövetkezet alsószőlőnői Géptelepén a szombathelyi AGROKER áruválasztékából boltot nyitottunk.

Kapható:

- műtrágyák
  - csapágyák
  - ékszíjak
  - szimeringek
  - gumik erő- és munkagépekhez
  - akkumulátorok
  - gépkatrészek (MTZ, Zetor)
  - egyéb műszaki áruk
- A későbbiekben motorfűrészek alkatrészek forgalmazása is indul.

A termékek árai meg egyeznek az AGROKER áráival.

Megrendeléseket rövid határidővel teljesítünk.

Erdeklődni lehet: a 94/80-196 telefonon Pavlics Ferencnél, és Talabér Lászlónál.

Alsószőlőnőkön a Fő u. 45. szám alatt.

DVA DNI Z GORNJESENIŠKI ŠAULARI V ŠENTJURJU

Eške lani je prišlo vabilo na gornjeseniško šaulo iz Šentjurja v Sloveniji. Pozvali so nas na slovenski kulturni praznik. Šentjur je varaš blizu Celja, občina ma 18 gezero prebivalcev. V šaula majo več kak 500 mlajšov.

Cvetka Jagodič nam je povedala, ka mo dobre pau võre mogli peški titi, pa da gor pridemo, mo strašno lejpo panoramo vidli. Istina, ka smo se vujznili kak Talanin pes, šteri je mesto žujce led djo zatok, ka smo nej pau

leko pile. Vино je dobro bilau, zatok pa nazaj sve mislile, ka te druge dvej lerance nikak not spravive v tau "dobrauto". Zdaj smo se od drugiin vujznili. Naši mlajši so pred nami bili v klejti, možak so njim djaboke davali, na nas so pa pozabili. Istina, deca so prnesli dobre djaboke.

Aj ne bodem tak dugi, eške samo telko. Večer smo v Atomski Toplicaj v ednom hoteli meli nastop z velikim uspehom. V soboto pa v Celji gnauk, večer pa v Šentjurju na Prešernovem dnevu. Ojdlj smo v edno ves, v Ponikvo, gde smo poglednili edno lejpo cerkev.

Ka smo te dva dni dosta vse doživeli, tau vam eške moram napisati. Eške kuarčno bilje smo ti sekaliv Sloveniji. Tau je tak bilau, ka bilje lutkarom trbej za špilo. Meli smo s seov bilje, samo smo telkokrat nastopili, ka se nam je vse vkup strlo v velki sili. Etak smo na drugi

Tau smo mi vsi

Naša mala skupina se je s plesalci pa z lutkari not pokazala na več mestaj. Moremo povedati, da smo dva dni strašno stejsko meli. Vse vkuiper smo petkrat meli nastop. Tejva dva dneva sta tak bila, kak če bi nas nika zvorkalo. Večkrat čujamo, ka ljudje pravijo, kak nam je dobro, že se pa pelemo nastopat. Tau je vse istina, samo večkrat malo loško ti vcuj de. Etak je bilau z nami ti 5. februara. Zazrankoma rano je že nej vse vreda bilau. Autobus - šteri je po nas prišo - se je pobunto. Edno võro dugo je deca na pauti stala pa čakala. Tak ka smo zamidili.

Z velkov silov smo najoprvin v šentjurskoj šauli pa v kulturnom daumi špilali. Gda smo tiuj dokončali, kak võter naprej v edno ves, v Gorico pri Slivnici. Tuj nas je ti 500 mlajšov čakalo. Na odri so plesali plesalci, za firankemi (zavesami) so se pripravljali lutkari. Kak je že etakšoga reda, mesta je malo, dela je dosta, sinjavali smo se, vlačili tau pa tisto, tak ka je vrauče vcuj šlau, paškiti se je tarbelo. Naša deca je pa delala kak võra.

Po tistim obed, te smo pa obečano meli, ka mo šli na mali izlet (kirándulás) na eden breg. Breg se zove Rifnik. Naša voditelka

võre, litji dvej pa pau võre šli gor, gor pa gor, mislili smo, ka smo v nebeso prišli. No, ka je istina je istina, panorama pa vse,

Otroška folklorna skupina OŠ Gornji Senik

ka smo tam najšli, je lejpo bilau. 800 mejarov visko smo bili. Zdaj pa nazaj dola! No, tej nistarni - šteri so si na edno lejpo šeto mislili pa so viske pete meli - nazaj so na rit šli doj.

Morate tau to zvedati, ka tam po tistom velkom bregi je puno goric, ljudje ranč tak majo lejpe klejti, kak pri nas na Balatona. Gda smo šli gor, ge sam furt doj ostala za slaboga "motora" volo. Z menov je bila Ester ti, gda je pri edni goricaj eden možak nika delo, miuve sva se pa pokolonile. Možak so pa naja od radosti not pelali v klejt, ka nama je srce želelo, bi

den ostali brez bilja. Naša Klara (mentorica) je nej meka. V soboto, gda so si drugi leko malo počivali, v kiinji prosila edno bardo - človek je mislo, ka ne vem, kama se pripravla - pa so se s pojbam na edno njivo sprajli pa so bilje sekali. Tau je zatok ti nej tak naletja šlau. Gnauk se je samo ta postavo eden velki pes, kak edno tele. Podje so leteli doj z njive tak kak bi je vrag cmaro. No, etakša je bila naša paut v Šentjur. Ostali so nam lejpi spomini.

I. Barber

NAŠE PESMI (43)

TÖREN BOM ZIDO

/: Tören bom pa jaz zozido,
kaj, kaj, kaj:/

/: Kaj boš pa s törnom delo,
kaj, kaj, kaj:/

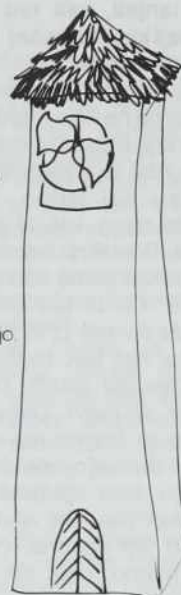
/: V tören bom pa zvaun obeso,
kaj, kaj, kaj:/

/: Kaj boš pa z zvaunom delo,
kaj, kaj, kaj:/

/: Z zvaunom bom pa vragé naganjo
kaj, kaj, kaj:/

/: Kaj ti je pa vrag zadeno,
kaj, kaj, kaj:/

/: Vrag mi je pa babo vkradno,
kaj, kaj, kaj:/

(Slovenska ves)
-mkm-

NAŠA ALI VAŠA

V Andovca stoji ta iža, stera že poduploma võzaslužila. Bila je že vse. Začnilo se je tak, ka je krčma pa bauta bila. Vzok so pa mlejko prejk brali. Etak je bilau dugo, dučas se je čüda nej zgodila pa je ta iža Kmetijski zadrugi v ruke prišla. Zdaj že pumalak 20 lejt. Ka sto je audo pa gda, tau eške niške ne vej. Putejn so kukauši držali. Gda je že tau nej šlau, te zavce. Za zavci so prišle gobe. Tau se jim ti nej võsplačalo. Zdaj GM-a farbo držijo v njej. Ka pride za tejn? Tau eške ne vejmo, dapa zato dobro bi bilau, če bi ves mejla tau ižo pa ona bi gazdüvala z njav. Etak bi pejnazdje nej šli inan, liki v Andovca bi ostali.

KA JE TAU?

KAK SE ZOVÉ

- na Gorenjon Siniki: .....
- na Dolenjon Siniki: .....
- v Ritkarovci: .....
- na Verici: .....
- v Števanovci: .....
- v Andovci: .....
- v Slovenskoj vesi: .....
- v Sakalauvci: .....
- Kak so nicali: .....

BEŠITEV IZ PREJSNJE STEVILKE

mónga - priprava za mrzlo likanje
 mángorló (lapicka) - a faszenes vasaló elterjedése elótt a vászonnemüt mángorolták. A sodrófára tekert ruhát mángorlóval görgették.

Tak se zové:

na Gorenjon Siniki: duga prauka, na Dolenjon Siniki, v Ritkarovci, na Verici, v Števanovci, v Andovci, v Slovenskoj vesi pa v Sakalauvci: prauka

Tak so nicali. Zgrebno brisačo, gvant so gorzosiikali na valék, pa z dugo prauko so naprej pa nazaj potačkali. Ženske so sejdle na stolici, kak če bi na konji gezdile, pa pred seba so z dugo prauko "pejglale" gvant.

VI STE NAM POSLALI

(Ka je tau?)

Moram prajti, ka smo zadnjíc težko nalogo dobili v novinaj Porabje. Več starejšo listvo sam pital, ka je tau, pa zakoj so nicali. Sama Boslina strina Elza so mi vedli prajti, ka je tau kozau. Napravli so ga iz skardja drejva. Tau so te nicali, gda so djagode brali po lejsi. Vala lejpa strini Elzi, da sem leko spoznal eno staro stvar.

Viktor Časar OŠ Gornji Senik

Tau je duga pruka, s sterov so lijane pa žakle peglali. Lijane so na valek zasiikali pa so te s praukov vlačili ta pa nazaj.

Gabor Bajzek OŠ Gornji Senik

ZDRAVILNE RASTLINE

Gripa se širi med nami, kajti to je nalezljiva bolezen. Namesto zdravila nam predlagajo starejši uporabo zdravilnih rastlin. To so: čuvec, vratič, bezeg, kamilica, lipovo cvetje in šipek. Za kaj so dobre?

Čuvec: Čisti kri, rabijo ga tudi proti vnetju sapnic.

Vratič: Je dober za grlo in proti angini.

Bezeg: Čaj deluje proti kašlju.

Kamilica: Če zelo kašljamo, zvečer spijmo kozarec kamiličnega čaja pa nam bo odleglo.

Lipovo cvetje: Iz posušenega cvetja skuhajmo čaj, tudi ta nam

pomaga proti kašlju.

Šipek: Ima v sebi mnogo vitamina C. S čajem lahko bolezen, prehlad, preprečujemo.

Poiskusili smo je tudi mi in svetujemo vsakemu!

Kristjan Mižer
 OŠ Gornji Senik

BRAT JE, ŠKRAT JE, TAT JE

S predstavo "Brat je, škrat je, tat je" je stopila Lutkovna skupina OŠ Gornji Senik v svoje deseto leto.

Ob tej priložnosti čestitamo vsem bivšim in trenutnim članom skupine, posebej Ester Šuličevi za Linhartovo značko.

Na razstavi lutk smo srečali Janka in Metko iz prve predstave seniških lutkarjev.

Obiskovalci na otvoritvi razstave.

"Tale víza gre o škratih, majhnih, lepih in bradatih...." se je slišala pesem na predstavi Lainščkove igre.

PORABJE IZ OBJEKTIVA

HOTEL DIANA MURSKA SOBOTA

Z velikim zadovoljstvom iz Diane sporočamo svojim stalnim, dosedanjim in bodočim gostom nadvse prijetno novico, da je bil za božične praznike minulega leta odprt Termalnorekreativski center, ki je izdatno popestril, dopolnil in obogatil našo ponudbo.

Hotel "DIANA", B-kategorije, je hotel v središču Murške Sobotne, glavnega mesta Pomurja, najsevernejšega dela Slovenije. Hotel ima 196 eno- in dvoposteljnih sob, ki so sodobno opremljene s kopalnico, direktnimi telefoni, barvnimi televizorji, hladilniki in nudijo domačnost tudi najzahtevnejšim gostom.

"DIANA" slovi po odlični mednarodni in narodni kuhinji, katere značilnost sta predvsem "prekmurski bograč" in "gibanica", v sezoni lova pa po odličnih jedeh iz divjačine. V hotelu so slaščičarna, kavarna s plesno glasbo in disco, v katerem se radi zavrtijo mladi po letih in srcu. Klubski prostori so urejeni tako, da vsak najde kotichek zase, če želi igrati karte, biljard, šah, gledati televizijski program ali imeti sestanek, pri katerem naj ga nihče ne moti.

In kaj smo vam pripravili v novem termalnorekreativskem centru "Diana"?

V prijetnem ambientu smo vam na 120 m² namestili vrhunsko orodje največjega proizvajalca fitness opreme v

Evropi - firme TECHNOGYM iz Italije.

Posebej pripravljen test nam daje posnetek stanja vaše telesne pripravljenosti, nam pa izbiro za vas najustrežnejšega programa, s pomočjo katerega vas bomo varno in strokovno pripeljali na željeno stopnjo telesne pripravljenosti. Imamo programe za vadbene zahteve vseh starostnih skupin obeh spolov, tako rekreativcev, kot

aktivnih športnikov.

Po vadbi je zoper utrujenost, nesproščene mišice in napetost na mestu **masaža**, ki pomaga pri sprostitvi mišic, pospeši prekrvavljenost in pripomore, da bo vaša koža ostala prožnejša. Po vadbi in trenažerjih priporočamo še

parno ali suho savno. Obe sproščata, čistita in negujeta vaše telo. Če vas muči nespečnost, imate težave s koncentracijo ali vam manjka samozavesti, preizkusite **megabrain**, ki s pomočjo zvoka in svetlobe vaše telo popolnoma sprosti. Zagorela polt je znak zdravja in vitalnosti, zato pridite v naš **solarij**, kjer prijetno barvo dobite brez izpostavljanja nevarnemu vplivu ultravioletnih žarkov sonca. **V bazenu s termalno-mineralno vodo** si boste po vseh naporih oddahnili vi, vaš malček pa se bo razigral v otroškem čofotalniku. Ob izviru znaša temperatura vode 51 stopinj, ohlajena na 32 do 36 stopinj pa se uporablja za kopanje v bazenu (110 m² in whirl-poolu). Po kemičnih in fizikalnih lastnostih je to hipertonična-hipertermalna-mineralna natrijev klorid-hidroge- karbonatna voda.

V hotelu Diana vas pričakujemo z nasmehom in dobrodošlico, tradicionalno gostoljubnostjo, ki je lastna prekmurskemu človeku. In če vas bo pot kdaj zanesla na ta konec naše dežele, ne pozabite na nas, obiščite nas v prijaznem okolju naše hiše sredi Murške Sobotne. Dobrodošli v hotelu Diana!

Informacije in rezervacije:
HOTEL "DIANA" MURSKA SOBOTA, SLOVENIJA
telefon: 069 32-530
telefax: 069 32-097

NIKA ZA SMEJ

Etognauk so turisti prišli v Varaš. Gledajo tau pa tisto, spoznavajo naš varaš. Kak se šetajo prauto cirkvi, srečajo se z ednim malim šaularom, ga etak pitajo: "Mali pojep, boj tak dober, povej nam, v vašon Varaši se je naraudo kakši velki človek?"

Naš mali šaular pa zdaj etak pravi: "Pri nas se samo mala deca rodi."

***

V šaula se naš mali Rudi etak vali svojim padašom: "Podje, moja sestra se strašno vej voziti z autonom. Tak vozi, kak gda se obliska pa grmi."

Zdaj pa padaši pitajo, kak je tau. On pa zdaj etak pravi: "Tau je tak, ka napona not v nikšo drejvo oblisne z autonom."

***

Eden den školnik našoga Pištaka etak pita: "Pištak, ka si pa erbo od svojoga očo?"

Pištak pa zdaj etak pravi: "Dobro pamet."

Školnik se pa zdaj etak čüdiva: "Sveti baug! Ka se je pa te s tau pametjov zgodilo?"

***

Gnesden vsakši mora šparati. Ranč tak mlajši tü

morajo šparavni biti, ka šolanja dosta košta. Eden den, gda se je šaula začnila, so mlajši svoje kejpe not nosili v šaulo za avtobusno pravico. Naša mala Katarina je dvojka z malo Eržikov. Gda je školnik Katico pito, gde ma ona svoj kejpe, ona je etak prajla: "Eržika je dva prnesla od sebe, zatok ka sve gnakive, pa etak mene nej trbelo v Varaš titi se doj djamat. Pršparali smo eden pautni strošek."

PORABJE

ČASOPIS ZVEZE
SLOVENCEV NA
MADŽARSKEM

Izhaja vsak drugi četrtek

Glavna in odgovorna urednica
Marijana Sukič
Naslov uredništva: H-9970
Monošter, Deak Ferenc ut 17.
p. p. 77, tel.: 94/80-767

Tisk:
SOLIDARNOST
Arhitekta Novaka 4,
69000 Murska Sobota
Slovenija